

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 18. decembra 2014 (*)

„Návrh na zažatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb kapitálu – Daňová právna úprava – Daň z darovania – Oslobodenie ‚vidieckeho majetku‘ od dane – Neoslobodenie v prípade majetku nachádzajúceho sa na území iného členského štátu“

Vo veci C-133/13,

ktorej predmetom je návrh na zažatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Raad van State (Holandsko) z 13. marca 2013 a doručený Súdnemu dvoru 18. marca 2013, ktorý súvisí s konaním:

Staatssecretaris van Economische Zaken,

Staatssecretaris van Financiën

proti

Q,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory R. Silva de Lapuerta, podpredseda Súdneho dvora K. Lenaerts, vykonávajúci funkciu sudcu druhej komory, sudcovia J.-C. Bonichot (spravodajca), A. Arabadžiev a J. L. da Cruz Vilaça,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 21. mája 2014,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Q, v zastúpení: A. Bakker a D. Smit, za právnej pomoci M. Hamer, advocaat,
- holandská vláda, v zastúpení: B. Koopman, K. Bulterman a J. Langer, splnomocnení zástupcovia,
- nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a K. Petersen, splnomocnení zástupcovia,
- španielska vláda, v zastúpení: A. Rubio González, splnomocnený zástupca,
- francúzska vláda, v zastúpení: D. Colas a J.-S. Pilczer, splnomocnení zástupcovia,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci P. Gentili, avvocato dello Stato,

- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: S. Brighthouse, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci R. Hill, barrister,
 - Európska komisia, v zastúpení: W. Roels a W. Mölls, splnomocnení zástupcovia,
- po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 2. októbra 2014,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 63 ZFEÚ.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi na jednej strane Staatssecretaris van Economische Zaken (štátny tajomník pre hospodárstvo) a Staatssecretaris van Financiën (štátny tajomník pre financie) a na druhej strane pani Q, ktorého predmetom je odmietnutie holandských daňových orgánov uznať postavenie vidieckych majetkov („landgoed“) majetku, ktorý dotknutá osoba vlastní v inom členskom štáte ako Holandsku, a teda neumožnenie oslobodenia tohto majetku od dane z darovania, ktorého sa domáha.

Holandské právo

3 Článok 1 zákona o dedičstve z roku 1956 (Successiewet 1956, ďalej len „zákon o dedičstve“) stanovuje:

„1. Podľa tohto zákona sa vyberajú nasledujúce dane:

...

2° daň z darovania z hodnoty všetkého, čo sa darovaním získa od osoby, ktorá mala v čase darovania bydlisko v Holandsku.

...“

4 Článok 5 zákona o dedičstve znie takto:

”...

2. Daň z darovania sa vyberá z toho, čo obdarovaný nadobudne, prípadne po odpôžití poplatkov a záväzkov v prospech darcu alebo tretej osoby.“

5 Článok 1 zákona z roku 1928 o ochrane prírodného bohatstva (Natuurschoonwet 1928, ďalej len „zákon o ochrane prírodného bohatstva“) stanovuje:

„1. V zmysle tohto zákona sa rozumie pod pojmom:

a) vidiecky majetok: nehnuteľnosť, ktorá sa nachádza v Holandsku a jej súčasťou sú prírodné oblasti, lesy alebo iné lesné porasty – vrátane pozemkov, na ktorých sa nachádza vidiecky dom alebo iná budova, ktorá sa hodí k povahe vidieckeho majetku –, pokiaľ je žiaduce, aby táto nehnuteľnosť ďalej existovala vo svojej charakteristickej podobe s ohľadom na zachovanie prírodného bohatstva;

b) vlastník:

1° vlastní? nehnute?nosti, ktorého práva nie sú obmedzené u?ivate?ským právom alebo dedi?skou árendou, s výnimkou prípadov uvedených v odseku 3;

2° u?ivate? alebo árendátor, s výnimkou prípadov uvedených v odseku 3;

c) hospodársky majetok: systém práv a povinností vz?ahujúci sa na nehnute?nos?, ktorý predstavuje ú?as? na tejto nehnute?nosti. Ú?as? zah??a prinajmenšom ur?ité riziko zmeny hodnoty a prináleží inej osobe ako vlastníkovi v ob?ianskoprávnom zmysle. Samotné priznanie práva na dodanie sa nepova?uje za prevod hospodárskeho majetku;

d) minister: minister hospodárstva, po?nohospodárstva a inovácií;

e) ministri: minister hospodárstva, po?nohospodárstva a inovácií a minister financií.

2. Prostredníctvom alebo na základe nariadenia sa prijímú pravidlá upravujúce podmienky, za ktorých je možné považova? nehnute?nos? za vidiecky majetok. Tieto podmienky sa týkajú:

a) plochy pozemku, ktorá môže zah??a? aj plochu susediaceho pozemku, ktorý je sám považovaný za vidiecky pozemok alebo tvorí vidiecky pozemok spoločne s prvým pozemkom, pokia? medzi týmito dvoma pozemkami existuje úzka historická súvislos?;

b) minimálneho percentuálneho podielu plochy pozemku, ktorá musí by? pokrytá prírodnými oblas?ami, lesmi alebo inými lesnými porastmi, ako aj povahy týchto prírodných oblastí, lesov alebo iných lesných porastov;

c) ve?kosti a povahy plôch, na ktorých sa nenachádzajú prírodné oblasti, lesy alebo iné lesné porasty, bez oh?adu na to, či súvisia s povahou priamo susediacich pozemkov;

d) formy a typu výstavby;

e) spôsob vyu?ívania plôch a postavených budov.

...“

6 ?lánok 2 zákona o ochrane prírodného bohatstva stanovuje:

„1. Vlastník, ktorý si ?elá, aby jeho nehnute?nos? bola ozna?ená za vidiecky majetok, predloží príslušným ministrom odôvodnenú ?iados?, ktorá sa podáva u príslušného ministra.

...

4. Ministri rozhodnú o ?iadosti spoločným rozhodnutím.“

7 ?lánok 7 zákona o ochrane prírodného bohatstva stanovuje:

„Ak je sú?as?ou nadobudnutia v zmysle [zákona o dedi?stve] nehnute?nos?, ktorá sa kvalifikuje ako vidiecky majetok, a pokia? sú splnené podmienky stanovené v nasledujúcom odseku, nevyberá sa rozdiel medzi da?ou z darovania, resp. dedi?skou da?ou stanovenou výmerom a da?ou, ktorá by bola splatná, ak by sa táto nehnute?nos? ohodnotila polovicou trhovej hodnoty, ktorá by sa nehnute?nosti mala v ?ase nadobudnutia pripísa? v prípade, že by sa toto nadobudnutie spájalo s podmienkou zachova? túto nehnute?nos? po?as 25 rokov a ne?aži? z vysokých stromov viac dreva, ako je potrebné alebo bežné pod?a pravidiel štandardného lesného hospodárstva. Ak je vidiecky majetok verejne prístupný v súlade s pravidlami schválenými ministrami, hodnota tohto majetku sa odchýlne od predchádzajúcej vety zredukuje na nulu.

...“

8 ?lánok 1 rozhodnutia o kvalifikácii prijatého na základe zákona o ochrane prírodného bohatstva stanovuje:

„1. Na ú?ely tohto rozhodnutia sa rozumie:

- a) vidieckym majetkom: každý majetok uvedený v ?lánku 1 ods. 1 písm. a) zákona... o ochrane prírodného bohatstva;
- b) zalesnenými plochami: zalesnené plochy neobsahujúce plochy na stromové škôlky, viano?né stromy, ovocné stromy a v?by;
- c) vidieckym sídlom: pozemok, na ktorom sa nachádza pôvodný dom, zámok, rekrea?ný dom alebo š?achtické sídlo, vrátane ich príslušenstva obklopeného záhradou alebo historickým parkom tvoriacich s nimi architektonický celok, s minimálnou ve?kos?ou jeden hektár, ktorý bol vybudovaný pred rokom 1850 a zjavne existuje, ak tento komplex alebo minimálne jedna z jeho ?astí je chránenou pamiatkou zapísanou v niektorom z registrov uvedených v ?lánku 6 ods. 1 zákona z roku 1998 o ochrane pamiatok;
- d) prírodnými oblas?ami:
 - 1° pustatiny, rašeliniská, mo?iare, pohyblivé piesky, duny, slané lúky, kanály, slaniská, naplaveniny, bahniská, zelené pláže, oblasti zarastené trstinou, krovím, húštiny, mo?iare, rybníky, potoky, rie?ky, uzatvorené vodné toky, korytá, pramene a žriedla vody, pokia? sa tieto oblasti nevyužívajú ako po?nohospodárske pozemky;
 - 2° vápenité trávniky, kvetinové lúky v hornatých oblastiach, v pieso?ných a rašelinových oblastiach alebo v rie?nych a lužných oblastiach, vlhké pasienky, lúky so záružlím mo?iarnym v rie?nych alebo rašelinových oblastiach alebo v slatinách, mierne vlhké pasienky bohaté na výživné látky, suché a vyprahnuté vysoko položené pasienky, horské suché trávnaté plochy, suché trávnaté plochy chudobné na vápnik, obnovite?né suché trávnaté plochy bohaté na vápnik a vlhké slané pobrežné lúky, pokia? sa tieto pozemky využívajú výlu?ne na pasenie a získavane sena a pre tieto sa vyzna?ujú vegetáciou typickou pre pastviny.

...“

9 ?lánok 2 rozhodnutia o kvalifikácii prijatého na základe zákona o ochrane prírodného bohatstva stanovuje:

„1. Na ú?ely ozna?enia nehnute?nosti ako vidieckeho majetku musí táto nehnute?nos? sp??a? nasledujúce podmienky:

- a) uvedená nehnuteľnosť musí mať veľkosť najmenej 5 hektárov;
- b) pôdy a vodné plochy, z ktorých pozostáva pozemok, musia tvoriť súvislú plochu;
- c) najmenej 30 % plochy nehnuteľnosti musí byť tvorených zalesnenými plochami alebo prírodnými oblasťami;
- d) využívanie pozemku nesmie poškodiť prírodné oblasti.

2. Ak pozemky, stavby a vodné plochy, z ktorých nehnuteľnosť pozostáva, alebo ich využívanie poškodzuje prírodné oblasti, uvedené pozemky, stavby a vodné plochy nebudú zohľadnené v rámci nehnuteľnosti, označenej za vidiecky majetok.

...“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

10 Pani Q, holandská daňová rezidentka, je vlastníčkou pozemku nachádzajúceho sa v Spojenom kráľovstve („The Bean House“), ktorý zamýšľa darovať svojmu synovi.

11 Podľa holandskej právnej úpravy by takéto darovanie mohlo byť úplne alebo čiastočne oslobodené od dane najmä za predpokladu, ak by mal „The Bean House“ povahu vidieckeho majetku v zmysle zákona o ochrane prírodného bohatstva, teda ak by sa nachádzal v Holandsku.

12 Q neúspešne požiadala holandské daňové orgány o takéto označenie.

13 Prvostupový súd, ktorý prejednával žalobu pani Q, sa domnieval, že právo na oslobodenie od dane z darovania nemožno obmedziť iba na vidiecke majetky nachádzajúce sa v Holandsku. Podľa tohto súdu prekážka voľného pohybu kapitálu, ktorá vyplýva z takéhoto obmedzenia, nemožno odôvodniť ani záujmom tohto členského štátu na ochrane jeho prírodného a kultúrneho dedičstva, ako ani nevyhnutnosťou zabezpečenia účinnosti daňových kontrol.

14 Raad van State (Štátna rada), rozhodujúci o odvolaní, ktoré podali Staatssecretaris van Economische Zaken a Staatssecretaris van Financiën, sa rovnako domnieva, že tu ide o obmedzenie voľného pohybu kapitálu, má však pochybnosti, pokiaľ ide o odôvodnenia, ktoré uviedol prvostupový súd. Holandské daňové orgány pred Raad van State uviedli, že prekážka je odôvodnená praktickými ťažkosťami vyskytujúcimi sa pri daňových kontrolách v inom členskom štáte ako Holandsku, najmä nevyhnutnosťou overiť, či vlastníci rešpektujú záväzok zachovať vidiecky majetok počas obdobia 25 rokov. V tejto súvislosti sa pýta, v akom rozsahu by boli orgány iných členských štátov povinné spolupracovať s holandskými orgánmi pri ich kontrolách.

15 Za týchto podmienok Raad van State rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Predstavuje záujem o zachovanie národnej prírodnej pamiatky a kultúrohistorického dedičstva, ktoré je predmetom [zákona o ochrane prírodného bohatstva], naliehavý dôvod verejného záujmu odôvodňujúci takú úpravu, podľa ktorej sa oslobodenie od dane z darovania (daňová výhoda) obmedzuje na vidiecke majetky nachádzajúce sa v Holandsku?

2. a) Môžu sa orgány členského štátu v rámci kontroly, či pozemok, ktorý sa nachádza v inom členskom štáte, možno klasifikovať ako vidiecky majetok v zmysle [zákona o ochrane prírodného bohatstva], na účely získania vzájomnej pomoci od úradov členského štátu, v ktorom sa tento pozemok nachádza, dovoľávať smernice Rady 2010/24/EÚ zo 16. marca 2010 o

vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok vyplývajúcich z daní, poplatkov a ďalších opatrení (Ú. v. ES L 84, s. 1), keď klasifikácia ako vidiecky majetok na základe tohto zákona vedie k tomu, že sa poskytne oslobodenie od výberu dane z darovania, ktorá je splatná v okamihu darovania uvedeného pozemku?

b) V prípade kladnej odpovede na otázku 2a: má sa pojem ‚administratívne zisťovanie‘ v článku 3 bode 7 smernice Rady 2011/16/EÚ z 15. februára 2011 o administratívnej spolupráci v oblasti daní a zrušení smernice 77/799/EHS (Ú. v. ES L 64, s. 1) vykladať v tom zmysle, že zahŕňa aj kontrolu na mieste?

c) V prípade kladnej odpovede na otázku 2b: môže sa na účely spresnenia pojmu ‚administratívne zisťovanie‘ v článku 5 ods. 1 smernice [2010/24] nadviazať na definíciu pojmu ‚administratívne zisťovanie‘ v článku 3 bode 7 smernice [2011/16]?

3. V prípade zápornej odpovede na otázku 2a, 2b alebo 2c: má sa zásada lojálnej spolupráce, ktorá je zakotvená v článku 4 ods. 3 ZEÚ, v spojení s článkom 167 ods. 2 ZFEÚ, vykladať v tom zmysle, že sa s ňou spája to, že ak jeden členský štát požiada iný členský štát o spoluprácu pri posudzovaní, či pozemok nachádzajúci sa v tomto inom členskom štáte možno klasifikovať ako vidiecky majetok v zmysle zákona, ktorého účelom je zachovanie a ochrana národných prírodných pamiatok a kultúrnohistorického dedičstva, dožiadaný členský štát je povinný spolupracovať?

4. Možno obmedzenie voľného pohybu kapitálu odôvodniť odkazom na nevyhnutnosť zabezpečiť účinnosť daňovej kontroly, keď môže byť jej účinnosť ohrozená už na základe okolností, že vnútroštátne orgány musia počas obdobia 25 rokov v zmysle článku 7 ods. 1 [zákona o ochrane prírodného bohatstva] vycestovať do iného členského štátu, aby tam vykonali potrebné kontroly?“

O prejudiciálnych otázkach

16 Svojimi otázkami, ktoré je potrebné skúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 63 ZFEÚ má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, akou je dotknutá úprava vo veci samej, podľa ktorej je oslobodenie od dane z darovania týkajúcej sa určitých chránených lokalít obmedzené na lokality, ktoré sa nachádzajú na území uvedeného členského štátu.

17 Podľa článku 63 ods. 1 ZFEÚ sú zakázané všetky obmedzenia pohybu kapitálu medzi členskými štátmi navzájom, ako aj medzi členskými štátmi a tretími krajinami.

18 Súdny dvor už rozhodol, že na daňové zaobchádzanie s darovaním, či už sú jeho predmetom peniaze, hnuteľné alebo nehnuteľné veci, sa vzťahujú ustanovenia Zmluvy o FEÚ týkajúce sa pohybu kapitálu s výnimkou prípadov, keď podstatné prvky týchto transakcií sú obmedzené na jediný členský štát (pozri rozsudok Mattner, C-510/08, EU:C:2010:216, bod 20).

19 Z toho vyplýva, že situácia, ako je dotknutá vo veci samej, keď osoba s bydliskom v určitom členskom štáte daruje nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v inom členskom štáte, spadá do pôsobnosti článku 63 ods. 1 ZFEÚ.

20 Súdny dvor už v oblasti dedičskej dane rozhodol, že viazanie poskytnutia daňových výhod na podmienku, že prevádzaný majetok sa musí nachádzať na vnútroštátnom území, predstavuje obmedzenie voľného pohybu kapitálu, ktoré je v zásade zakázané článkom 63 ods. 1 ZFEÚ (pozri rozsudok Jäger, C-256/06, EU:C:2008:20, body 28 až 35). Rovnako, pokiaľ ide o prípad darovania, opatrenia, ktoré majú za následok zníženie hodnoty daru osoby s bydliskom v štáte odlišnom od členského štátu, na ktorého území sa nachádza predmetný majetok a ktorý zďaňuje

darovanie predmetného majetku, sú takisto obmedzeniami voľného pohybu kapitálu (pozri rozsudok Mattner, EU:C:2010:216, bod 26).

21 V dôsledku toho, keďže dotknuté vnútroštátne ustanovenia vo veci samej viažu uplatnenie oslobodenia od dane z darovania na podmienku, že dotknutá nehnuteľnosť sa musí nachádzať v tuzemsku, väčšia daňová záťaž, ktorú nesie osoba s bydliskom v jednom členskom štáte v prípade darovania nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v inom členskom štáte, predstavuje obmedzenie voľného pohybu kapitálu.

22 Na to, aby toto obmedzenie mohlo byť považované za zlučiteľné s ustanoveniami Zmluvy o voľnom pohybe kapitálu, je predovšetkým nevyhnutné, aby sa rozdielne zaobchádzanie vzťahovalo na situácie, ktoré nie sú objektívne porovnateľné, pričom táto porovnateľnosť sa musí posudzovať s ohľadom na cieľ a obsah vnútroštátnych ustanovení dotknutých vo veci samej (pozri rozsudok X Holding, C-337/08, EU:C:2010:89, body 20 a 22).

23 Súdny dvor sa domnieva, že tak je to aj v prípade sporu vo veci samej.

24 Cieľ oslobodenia od dane z darovania stanovený dotknutou holandskou právnou úpravou spočíva v ochrane integrity typických tradičných vidieckych majetkov v Holandsku („landgoed“) pred rozdrobením alebo znehodnotením, ktoré by mohli nastať vtedy, ak by boli darcovia pri platení dane z tejto transakcie nútení rozdeliť majetok na účely prevedenia jeho časti alebo ho využívať spôsobom ohrozujúcim jeho špecifický charakter.

25 Daňová výhoda, ktorá sa spája s prevodom „landgoed“, teda sleduje, ako samotný vnútroštátny súd zdôrazňuje, cieľ zachovať národné prírodné bohatstvo, ktorý zahŕňa cieľ zachovania kultúrneho a historického dedičstva. Tento cieľ možno konkrétne vyvodíť z definície tak vidieckeho majetku nachádzajúcej sa v článku 1 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane prírodného bohatstva, podľa ktorého pozemky, na ktorých sa nachádza vidiecky dom alebo iná budova, ktorá sa hodí k povahe vidieckeho majetku, môže byť považovaná za súčasť tohto majetku, ako aj z definície „vidieckeho sídla“, ktoré je súčasťou „landgoed“ nachádzajúcej sa v článku 1 rozhodnutia o kvalifikácii, podľa ktorého komplex musí byť obklopený záhradou alebo historickým parkom, ktorý bol vybudovaný pred rokom 1850 a minimálne jedna z jeho častí musí byť chránenou pamiatkou v zmysle článku 6 ods. 1 zákona z roku 1998 o ochrane pamiatok.

26 Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že predmetné darovanie sa týka majetku nachádzajúceho sa v Spojenom kráľovstve s rozlohou približne 18 hektárov, ktorého súčasťou sú pamiatky chránené právnou úpravou platnou v tomto členskom štáte.

27 Vzhľadom na cieľ sledovaný dotknutou právnou úpravou však nemožno predpokladať, že daňovník zamýšľajúci darovať „landgoed“, ktorého súčasťou je „vidiecke sídlo“, sa nachádza v objektívne porovnateľnej situácii so situáciou vo veci samej, v ktorej daňovník zamýšľal darovať majetok nachádzajúci sa v inom členskom štáte, aj keď tento majetok zahŕňa pamiatky chránené právnou úpravou platnou v tomto inom štáte. Keďže daňová výhoda dotknutá vo veci samej má za cieľ ochranu integrity určitých majetkov, ktoré sú súčasťou národného kultúrneho a historického dedičstva, sú teda nevýhody, ktoré z toho vyplývajú pre daňovníka v druhej z týchto situácií, vlastné cieľu sledovaného holandským zákonodarcom.

28 Inak by to mohlo byť, ako bolo zdôraznené v bode 33 rozsudku z dnešného dňa vo veci X (C-87/13), iba za predpokladu, že daňovník preukáže, že majetok, hoci sa nachádza na území iného členského štátu ako Holandského kráľovstva, patrí do holandského historického a kultúrneho dedičstva, a že nebyť toho, že sa nachádza v zahraničí, by mohol na základe takejto skutočnosti spadať pod ochranu holandského zákona o ochrane prírodného bohatstva.

29 S ohľadom na predchádzajúce úvahy je potrebné na položené otázky odpovedať tak, že článok 63 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, akou je dotknutá úprava vo veci samej, podľa ktorej je oslobodenie od dane z darovania týkajúcej sa určitých majetkov chránených z dôvodu, že sú súčasťou národného kultúrneho a historického dedičstva, obmedzené na majetky, ktoré sa nachádzajú na území tohto členského štátu, pokiaľ toto oslobodenie nie je vylúčené v prípade, keď majetky môžu byť súčasťou historického a kultúrneho dedičstva uvedeného členského štátu napriek tomu, že sa nachádzajú na území iného štátu.

O trovách

30 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 63 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, akou je dotknutá úprava vo veci samej, podľa ktorej je oslobodenie od dane z darovania týkajúcej sa určitých majetkov chránených z dôvodu, že sú súčasťou národného kultúrneho a historického dedičstva, obmedzené na majetky, ktoré sa nachádzajú na území tohto členského štátu, pokiaľ toto oslobodenie nie je vylúčené v prípade, keď majetky môžu byť súčasťou historického a kultúrneho dedičstva uvedeného členského štátu napriek tomu, že sa nachádzajú na území iného štátu.

Podpisy

* Jazyk konania: holandčina.